

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1421/2022
16.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Златимир Стевановић, адвокат у ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Стојан Такић, адвокат у ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 310/19 од 18.07.2019. године, у седници већа од 16.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене-противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 310/19 од 18.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 3312/16 од 04.10.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац власник спратног дела бруто пов. 61м² и нето пов. 46,27м², као посебног етажног дела породичне стамбене зграде саграђене на кат. парц. бр. .. КО ..., спратности Пр+Сп, и да је корисник сразмерног дела кат. парц. бр. .. КО ... испод породичне стамбене зграде и дела за редовну употребу спратног дела породичне стамбене зграде уписане у лист непокретности број .. КО ... на пок. ВВ као држаоца; ставом другим изреке одбијен је противтужбени захтев да се утврди да је тужена власник спратног дела куће бруто пов. 0,61м² на кат. парц. бр. .. КО ..., уписана у лист непокретности бр. .. КО ...; ставом трећим изреке утврђено је да тужена има право коришћења дворишта пов. 2,42а на кат. парц. бр. .. КО ... у листу непокретности број .. КО ..., осим сразмерног дела на којем је утврђено право коришћења тужиоца; ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 128.660,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 310/19 од 18.07.2019. године одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 395. ЗПП.

Апелациони суд у Нишу решењем РЗ 65/21 од 12.05.2021. године не предлаже Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 310/19 од 18.07.2019. године.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у складу са чланом 395. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09), па је оцењујући дозвољеност ревизије, применом члана 401. става 2. тачке 5) ЗПП, који се у овој парници примењује на основу члана 506. става 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11) у вези члана 23. става 3. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 55/14), установио да ревизија тужене није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. става 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14), која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, то јест до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за утврђење права својине и коришћења поднета је 08.05.2007. године, а противтужба за утврђење права својине и коришћења поднета је 06.07.2007. године. Побijана другостепена пресуда донета је 18.07.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела по тужби износи 12.000,00 динара што је на дан подношења тужбе по средњем курсу НБС противвредност износа од 147,60 евра. Вредност предмета спора побијаног дела по противтужби износи 300.000,00 динара што је на дан подношења противтужбе по средњем курсу НБС противвредност износа од 3,802,00 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела ни по тужби, ни по противтужби не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, односно противтужбе, Врховни касациони суд налази да ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. у вези члана 401. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић